

[Ole Olsen]

længere, vil man nok høre mig sige det igen, men det gør ikke noget. Jeg synes, det er rigtigt, som det er sagt, at skal vi have en sanering af fradragene, må det også medføre en sanering af erhvervslivets fradrag.

Skulle vi være i stand til at få gennemført sådan et program, tror jeg, det vil være et stort fremskridt. Som jeg sagde før, er indkomstbeskatningen overbelastet her i landet, men jeg tror ikke, man behøver at tage en fremskridtskonklusion af den grund. Man kan f. eks. se på andre lande, hvor de har langt lavere indkomstskat end vi, men til gengæld en langt hårdere beskatning af virksomhederne. Jeg mener, vi skulle bede embedsmændene begynde at se på, om ikke vi så småt kunne sætte en beskatning af erhvervsvirksomhederne i gang. Det er jo sådan, at de ud over aktieselskabsskatten næsten ikke bliver beskattet, hvor andre lande rask væk skal have en lønskat på 30 pct. eller sådan noget i virksomhederne. Vi kunne da begynde så småt og så måske afvikle lidt af den personlige skat. Alt behøver jo ikke at tages i store spring.

Kaj Hansen (DKP):

Ministerens kommentar til de radikales forslag var, at han var skeptisk, for at sige det mildt. Han var måske endda meget skeptisk.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Karl Nielsen, sagde, at han havde stor sympati, men når vi kender regeringssammensætningen, må man vel også sige, at han ikke rigtig havde noget at have den i. Det er vel i og for sig problemet, at de radikales forslag her bliver fremsat i en periode, hvor vi har en SV-regering. Man må jo nok erkende, at det bliver svært at forene venstres skepsis og den socialdemokratiske sympati til noget, der bare kunne ligne noget i retning af det, som de radikale har foreslået.

Jeg synes, det er udmærket, at de radikale fremsætter et sådant forslag, og over for dem, der har bemærkninger om, at det ene eller det andet måske kunne være anderledes, er der grund til at gøre opmærksom på, at det er et forslag til folketingsbeslutning. Jeg har tidligere nævnt, at når der fremsættes forslag til folketingsbeslutning, hvis det ikke lige drejer sig om at ophæve en lov, ville det være rart, hvis forslagsstillerne i bemærknin-

gerne redegjorde for deres tanker om, hvad de i grunden forestillede sig at folketingsbeslutningen skulle indeholde. Jeg vil da gerne komplimentere de radikale for, at de ikke alene har nogle udførlige bemærkninger, men faktisk også nogle beregninger for forslaget. Derfor synes jeg, det er et værdifuldt materiale, der kan indgå på et tidspunkt, hvor det er politisk muligt at få gennemført en skattereform.

Hvis man skulle vælge mellem den nuværende skattelovgivning og så de principper, der er nedlagt i de radikales forslag, fatter jeg det egentlig ikke, hvis der var nogen her i folketinget, der kunne vælge den skattelovgivning, vi har.

Der blev sagt, måske lidt spydigt, heroppefra, at der var visse ting i forslaget, som betød, at man forlader skatteevneprincippet. Jeg ved ikke, om det skal tages humoristisk. Hvad bygger hele vores skattesystem i virkeligheden på? Det bygger på fradragsprincippet. Jeg synes, det er illustreret meget godt i de tal, der er nævnt i bemærkningerne, og som viser, at 200.000 skatteydere har et samlet fradrag på 21 mia kr., i gennemsnit 105.000 kr. i fradrag på 3. trin, og på 1. trin, der omfatter 3 mill. skatteydere, har man 12 mia kr., et gennemsnit på 4.000 kr., i fradrag. Det synes jeg i virkeligheden meget godt illustrerer, hvordan hele vores skattelovgivning er.

Vi synes derfor, det er et positivt forslag, selv om de radikale også ved, at vi i og for sig tilslutter os det, der står i bemærkningerne på side 3, om at opkræve skat efter bruttoindkomsten. Det princip går vi ind for, men vi mener også, at disse fradrag skal afvikles. Jeg kan ikke forstå, at de radikale mener, vi skal opretholde fradrag for gaver til almennyttige institutioner og 3.000 kr.s fradraget, og der kunne nævnes andre ting.

Så er også problemet om erhvervsmæssige renter og private renter nævnt. Jeg vil da ikke benægte, at det er et problem, men det kan vel ikke være sådan, at et hvilket som helst forslag til en fornuftig skattereform skal strande på det problem, at nogle hævder, at man ikke kan adskille erhvervsmæssige renter og private renter. Jeg vil ikke påstå, at man kan finde en ordning, der 100 pct. kan adskille de to forskellige slags renter, men jeg vil vove at påstå, at man selvfølgelig kan finde en ordning, der betyder, at det i det